

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Doctor Mellifluus S. Bernardus Magnæ Matris Cultor
Eximius, Et Ex Ordine Sancti Benedicti Sacellanus
Quartus. Sive Ea quæ Doctor mellifluus de laudibus
Virginis Matris scripsit in gratiam magnæ ...**

Bernardus <Claraevallensis>

Nevhsii, MDCLXXV.

Ex Sermone II. In Festo Pentecostes. §. 3. & 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37156

EX SERMONE III.

In Festo Annuntiationis beatæ MARIÆ
Virginis. §. 8.

NE timeas MARIA invenisti enim gratiam apud Dominum
Luc. 1. Quantam gratiam? Gratiam plenam, gratiam sin-
gularem. Singularem an generalem? Utramque sine dubio,
quia plenam, & eo singularem quo generalem: ipsa enim gene-
ralem singulariter accepisti. Eo inquam singularem, quo gene-
ralem: nam sola præ omnibus gratiam invenisti. Singularem,
quòd sola hanc inveneris plenitudinem. Generalem, quòd de
ipsa plenitudine accipiant universi. *Benedicta tu in mulieribus, &
benedictus fructus ventris tui.* Singulariter quidem fructus ven-
tris tui est, sed ad omnium quidem mentes te mediante perve-
nit. Sic nimirum, sic olim ros totus in vellere, totus in area, sed in
nulla parte areæ totus, sicut in vellere fuit. In te sola Rex ille di-
ves & præditus, exinanitus, excelsus, humiliatus, immensus, ab-
breviatus, & ab Angelis minoratus est: verus denique Deus &
Dei filius incarnatus. Sed quo fructu? Nempe ut omnes ejus
paupertate locupletemur; ejus humilitate sublevemur; ejus mi-
noratione magnificemur; ejus incarnatione adhærentes Deo
incipiamus unus esse Spiritus cum eo.

EX SERMONE II.

In Festo PENTECOSTES,

§. 3. & 4.

Missus est coluber tortuosus à diabolo, ut venenum per au-
res mulieris in ipsius mentem transfunderet, & sic refun-
deret in totius posteritatis originem. Missus est interim Gabriel
Angelus

Angelus à Deo, ut verbum Patris per aurem Virginis in ventrem, & mentem ipsius eructaret, ut eadem via intraret & antidotum, quâ venenum intraverat. Verè vidimus gloriam eius, gloriam quasi Unigeniti à Patre: quia totum paternum est, quod de corde Patris attulit nobis, ut nihil in filio Dei nisi dulce, nisi paternum, humani generis trepidatio suspicetur. A planta pedis usque ad verticem non erat in nobis sanitas: erraveramus ab utero: in utero damnati antequam nati: quia de peccato & in peccato concepti.

Christus ergo ibi primùm medicinam apposuit, ubi primus vulnere patebat locus: & substantialiter utero virginis illapsus, de Spiritu sancto conceptus est: ut conceptionem nostram mundaret, quam spiritus malus, si non fecerat, saltem infecerat: ut non esset etiam in utero vita ipsius otiosa, dum novem mensibus purgat vulnus antiquum, scrutans, ut dicitur, usque ad imum putredinem virulentam, ut sanitas sempiterna succederet. Et nunc jam operabatur salutem nostram in medio terræ, in utero videlicet Virginis Mariæ, quæ mirabili proprietate terræ medium appellatur. Ad illam enim sicut ad medium, sicut ad arcam Dei, sicut ad rerum causam, sicut ad negotium sæculorum respiciunt qui in cælo habitant, & qui in inferno, & qui nos præcesserunt, & nos qui sumus, & qui sequentur, & nati natorum, & qui nascentur ab illis. Illi, qui sunt in cælo, ut refarciantur, & qui in inferno, ut eripiantur: qui præcesserunt, ut Prophetæ tui fideles inveniantur: qui sequuntur, ut glorificètur. Eò beatam te dicunt omnes generationes Genitrix Dei, Domina mundi, Regina cæli. *Omnes, inquam, generationes, Luc. 1.* Sunt enim generationes cæli, & terræ. *Pater spirituum, ait Apostolus, ex quo omnis paternitas in cælo, & in terra nominatur, Eph. 3.* Ex hoc ergo beatam te dicent omnes generationes, quæ omnibus generationibus vitam & gloriam genuisti. In te enim An-

gelli latitiam, iusti gratiam, peccatores veniam invenerunt in æternum. Meritò in te respiciunt oculi totius creaturæ, quia in te, & per te, & de te benigna manus Omnipotentis, quicquid creaverat, recreavit.

SERMO I.

In Assumptione beatæ MARIÆ.

Virgo hodie gloriosa cœlos ascendens, supernorum gaudia civium copiosis sine dubio cumulavit augmentis. Hæc est enim, cujus salutationis vox & ipsos exultare facit in gaudio, quos materna adhuc viscera claudunt, *Luc. 1.* Quòd si parvuli necdum nati anima liquefacta est: ut Maria locuta est: quid putamus quænam illa fuerit cœlestium exultatio, cum & vocem audire, & videre faciem, & beatâ ejus frui præsentiam meruerunt? Nobis verò charissimi, quæ in ejus assumptione solennitatis occasio, quæ causa lætitiæ, quæ materia gaudiorum? Mariæ præsentiam totus illustratur orbis, adeò ut & ipsa jam cœlestis patria clariùs rutilet virginæ lampadis irradiata fulgore. Meritò proinde resonat in excelsis gratiarum actio & vox laudis, sed plangendum nobis, quàm plaudendum magis esse videtur. Quantum enim de ejus præsentia cœlum exultat, nunquid non consequens est, ut tantum luceat hic noster inferior mundus ejus absentiam? Cesset tamen querela nostra, quia nec nobis hîc est manens civitas; sed eam inquirimus ad quam hodie Maria benedicta pervenit. In quam si conscripti cives sumus, dignum profectò est etiam in exilio, etiam super flumina Babylonis ejus nos recordari, ejus communicare gaudijs, ejus participare lætitiâ, maximeque eam, quæ tam copioso impetu lætificat hodie civitatem Dei: ut sentiamus & ipsi stillicidia stillantia super terram. Præcessit nos Regina nostra, præcessit, & tam gloriose su-